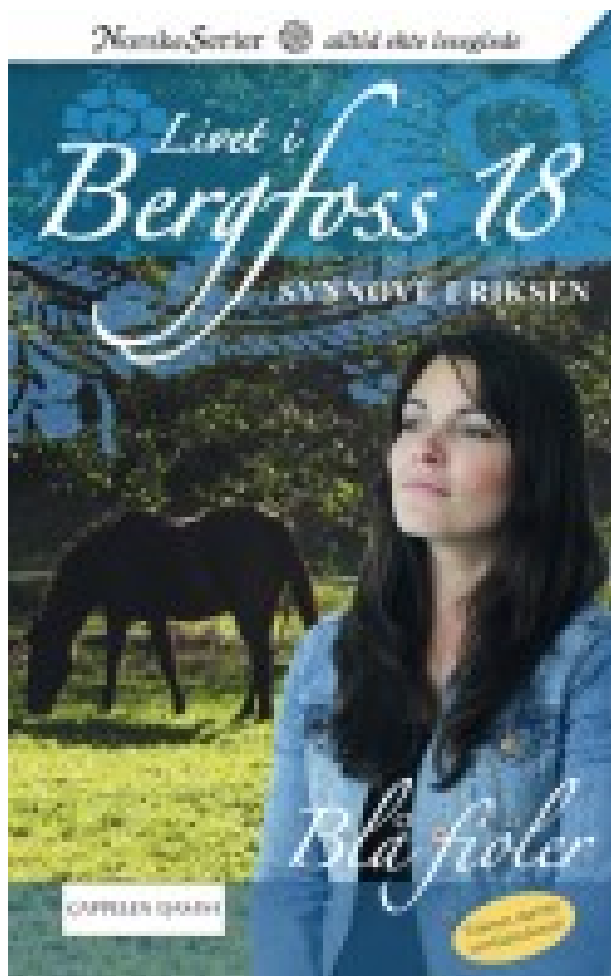

Blå fioler

Sprak:	Bokmål
Kategori:	Romanserier
Forlag:	Cappelen Damm
ISBN/EAN:	9788202400927
Utgivelsesar:	2013
Serie:	Livet i Bergfoss
Forfatter:	Synnøve Eriksen
Antall sider:	256

[Blå fioler.pdf](#)

[Blå fioler.epub](#)

Ester klarer seg utmerket godt alene – uten mann. Hun har en sønn, hun harkattene og hunden. Men det er mai og det er forventning og forelskelse i luften. Innen måneden er omme, har Ester møtt en mann. Det hun ikke vet, er at mannensforrige kvinne er like sjalu som ondskapsfull ...

Peter og Jo blir vitnertil en hundekamp, og Peter blir rasende over den respektløse behandlingen avhunden. Han bestemmer seg for å redde den – hvis det ikke er for sent.

Peter satte seg på huk foran hunden. Han maktet ikke å få noen oversikt over skadene. Kroppen var blodig, full av rifter og sår, men da han bøyde seg helt nær, kunne han høre at den pustet. Det var nok for ham. Han snakket forsiktig og trøstende til dyret, prøvde å få hunden til å forstå at han villedet godt. Kanskje gjorde den det også. Dyret prøvde å løfte hodet, før det sank utmattet sammen.

UTDRAG FRA BOKEN:

Det var nettopp i Trondheim Peter Veide og Jo Strand befant seg denne hustrige og uvanlig kjølige kvelden i

begynnelsen av mai. De hadde vært på konsert med Gåte i Storsalen på Samfundet. Nå slanget de seg i en bar på Nordre, Peter meden øl og Jo med den vanlige colaen. Det var egentlig like greit at kompisen ikke drakk, tenkte Peter. På den måten kom de seg hjem i kveld.

Han kikket bort på Jo som stirret nesten dystert på glasset med cola. Det var helt tydelig at han ikke akkurat var i perlehumør. Når han tenkte over det, hadde Jo vært ganske mutt og sagt lite hele kvelden. Peter bestemte seg for å komme til bunns i kameratens oppførsel.

– Jeg begriper altså ikke hva du sturer slik for, konserten var da dritbra!

– Aldeles suveren, kom det uten entusiasme fra Jo.

– Såpass. Peter tok en slurk av ølet. – Hva er det egentlig som feiler deg? spurte han og satte glasset tilbake på bardisken. – Du ser ut som om du skal i din egen begravelse. Hvis det er noe som er like ille eller verre, foreslår jeg at du forteller det.

Jo smakte nølende på colaen. Han skaren grimase.

– Kristina har søkt på en kunsthøgskole i Italia.

– Jeg hører dette.

Peter sendte ham et langt blikk. – Du er altså redd for at hun skal finne seg en italiener eller noe sånt?

Jo skulde stygt tilbake.

– Du skjønner vel hva dette innebærer? Jeg er vant til å se henne hver dag...

– Ja, avbrøt Peter.

– Dere har hengt sammen siden dere var femten. Spør du meg er det kanskje på tide at dere får sett litt mer av verden begge to.

– Jeg vil ikke at det skal bli slutt.

– Det behøver det vel ikke heller. Peter ristet temmelig oppgitt på hodet av det han kalte svart-hvitttenkning. Han brukte seg selv som et rimelig godt eksempel. – Sara er stadig vekkt på reisefot, jeg depper da ikke av den grunn.

– Det er noe annet, presiserte Jo. – Dere er vant til å være borte fra hverandre.

– Vi er like fullt sammen, påpekte Peter.

Jo sukket. Han hadde snakket med Roar Salstad for et par dager siden og fått høre at det var slutt mellom ham og Vilde. Nå brukte han deres forhold som et – etter hans mening – mer nøkternt og realistisk eksempel.

– Langdistanseforhold fungerer ikke.

Peter blåste.

– Roar og Vilde kommer helt sikkert til å bli sammen igjen, uttalte han skråsikkert.

– Roar sa ganske klart fra at det var slutt for godt denne gangen.

Ja vel. Peter var slett ikke overbevist. Han tømte iseg mer øl, før han kom med nye forslag.

– Hvis du er så redd for å miste Kristina, foreslår jeg at du også drar til Italia. Han trakk på skuldrene. – Du får jo fagbrev som bilmekaniker om en måneds tid, ett år før alle andre til og med.

Jo drakk opp colaen og satte glasset hardt fra seg på bardisken.

– Hun har ikke spurt.

Peter lot være å kommentere dets siste. Han hadde begynt å legge sine egne planer for fremtiden. Med god hjelp fra Anette. Det var nå ganske innlysende at han ikke kom til å få gode nok karakterer til å komme inn på veterinærhøgskolen, hvilket ville si at en mangeårig drøm gikk i grus før den fikk lov til å slå rot. For en ukens tid sidensatt han og tenkte dystre og mørke tanker og forbannet de beinharde opptakskriteriene da Anette gjorde ham oppmerksom på noe ganske vesentlig.

– Folk blir veterinærer andre steder i verden også, påpekte hun. – Man behøver ikke på død og liv å studere i Oslo. Det var faktisk heltsant. Sammen hadde de brukt Internett flittig og funnet frem til en hel del andre muligheter. Dagen etter tok Peter kontakt med skoler både i England og Tyskland. Hvis han hadde hellet med seg, kom han til å tilbringe de neste årene i Bristol, eller kanskje i München. Det var i grunnen bare å vente i spenning, tenkte han håpefullt og nikket til Jo.

– Går vi?

Maikvelden var gråog tåkete. Tunge skyer lå over byen, men heldigvis lot regnet vente på seg. Peter kunne egentlig ha tenkt seg en øl til, men Jo insisterte på at de burdedra hjem. De diskuterte litt frem og tilbake mens de ganske sakte tok en snarveigjennom smågater og trange smug til parkeringsplassen der bilen sto. Bråttstoppet de begge opp og ble stående og lytte.

Fra et kjellerlokale hørteshjerteskjærende lyder. En klynkende, livredd bjeffing. Sint, snerrende knurring. Igjen ydmyke, bedende bjeff, men adskillig svakere denne gangen. Lydene vedvartemed høye, hatske tilrop. Peter gikk nærmere. Han satte seg på huk foran et litevindu helt nede på gateplan. Glasset var grått av skitt og han gned forsiktigtil han fikk en åpning på størrelse med en knyttneve.

Synet som møtteham, fikk ham instinktivt til å rygge tilbake. To hunder slåss en kamp på liv ogdød. I en ring rundt sto ti–tolv menn og heiet. Det så grotesk ut. Peter kjenteat han ble kvalm. Han tvang seg til å bli sittende. Jo kom til, også hanreagerte med avsky:

– Hundekamp! Fy faen så jævlig!

De kunne se atselv om de to hundene var omtrent av samme størrelse, var det åpenbart at denene hadde overtaket. Den var kraftigere, mer muskuløs og eldre, mente Peter. Meden aggressivitet han aldri hadde sett maken til, lukket kjevne seg og bet segfast i den sjanseløse motstanderen gjentatte ganger. Den andre hunden varlivredd. Den pep og ga tydelig tegn til at den ville gi seg, for hvert bitt bleden mer og mer sliten, blodet rant fra flere åpne sår. Da den prøvde å søke lyhos det mennesket som Peter og Jo antok var eieren, ble den sparket tilbake tilarenaen.

Den makabre forestillingen fortsatte. Med brølende tilrop frasidelinjen. Noen kamp var det ikke lenger, den skambitte hunden hadde for lengstgitt opp.

Den lå aldeles stille, for skadet til å kunne gjøre noe for å forsvareseg, men ingen grep inn og gjorde slutt på lidelsene. Fremdeles fikk den andrehunden fortsette med å rive og slite i den utmattede og nå livløsehunden.

– De lar den bare ligge der til den dør, sa Jostille.

Peter orket ikke å svare. Han var så forbannet at han haddevanskelig for å la være å brøle det ut. Det måtte han ikke. Han måtte ikke gjørenoe som kunne avsløre at menneskene der inne ble holdt øye med. I tankene haddehan begynt å legge en plan. Da den groteske oppvisningen så ut til å være over,pengebeløp skiftet eier og både menn og den seirende hunden forlot lokalet, varhan klar.

Ikke helt uten grunn var Jo en smule skeptisk til kameratensplan.

– Hva om de oppdager oss? sa han. – Hvilke forklaringer har dutenkt å komme med overfor en slik gjeng? Peter nektet å høre på denslags.

– Den hunden skal ikke ligge der og pines til døde, svarte hanbestemt.

De gikk inn i bakgården, som viste seg å være adskillig størreenn de hadde antatt. Sannsynligvis var kjellerlokalet en del av en nedlagtfabrikk. De registrerte at flere biler sto parkert utenfor, likeså et parmotorsykler. Ellers var gårdsrommet preget av diverse tilfeldige gjenstander somet bildekk, en kost med brukket skaft og en temmelig medtatt postkasse som låslengt i et hjørne ved siden av skjelettet av en sofa. Et stykke innenfor portensto en ganske imponerende stabel med kasser fulle av tomme ølflasker.

Deto guttene nikkete til hverandre før de hukete seg ned i skjul bakølkassene.

– Hva gjør vi nå? hvisket Jo.

– Vi venter, svarte Petertilbake. Det var det eneste vettuge han fant på i farten. Innerst inne lurte hanselv også på hva neste trekk skulle bli. Sant å si virket planen hans ikke såhelt realistisk lenger, det lot han imidlertid være å nevne for Jo.

De låstille bak stabelen med ølkasser mens de hele tiden lyttet etter stemmer. Detvar ikke særlig vanskelig. Fra et rom som de mente måtte ligge lenger inne ilokalet, kom det brautende, høyrøstede meningsutvekslinger. Lyden av korker somspratt, kjennetegnet at en fest var på gang. Jo, som hatet fulle folk, begynte åbli nervøs. Han ville aller helst at de skulle kontakte politiet.

– Oghva tror du de gidder å gjøre? Peter viste bemerkelsesverdige liten tiltro tillovens voktere, enda han var sammen med datteren til en av dem.

– Du harvel rett, medga Jo.

Peter tenkte fort.

– Hør her, sa han. – Dustår vakt her ute, mens jeg går inn.

Han nikket til Jo. – Hvis jeg ikke kommertilbake i løpet av et kvarter, skal du få lov til å hente politiet.

–Greit.

Jo syntes egentlig ikke det, men han visste at kameraten var sågiret og så oppsatt på å få ut hunden at det ikke nyttet å snakke fornuft tilham. Peter listet seg bort og tok i døren. Som forventet var den låst. Han gikktilbake til Jo.

– Vinduet, hvisket Jo. Han pekte på et vindu i førsteetasje som sto på gløtt. – Du klarer å komme deg inn der, men værask!

Peter snudde seg og smatt bort til vinduet. Han dro det mot seg tildet sto på vidt gap. Deretter plasserte han hendene i karmen og var i ferd med åheise seg opp, da stemmene kom nærmere. I det samme ble døren åpnet.

Blå fioler Synnøve Eriksen. På lager - sendes nå (2 stk.) Heftet, Bokmål. 70,-NÅ 61,-Kjøp. Bestilling; Betaling; E-bok; Funksjoner; Levering; Blå fioler (Heftet) av forfatter Synnøve Eriksen. Romanserier. Pris kr 61 (spar kr 8). Se flere bøker fra Synnøve Eriksen. Blå fioler Synnøve Eriksen. På lager - sendes nå (2 stk.) 70,-Nå 61,-Heftet. Heftet 70,- NÅ 61,-E-bok 69,-Bokmål. Bokmål; Stk. ISBN: 9788202400927. Forlag. "Blå fioler" av Synnøve Eriksen - Se omtaler, sitater og terningkast.

Se hva andre mener om denne boka, og. Blå fioler (Ebok) av forfatter Synnøve Eriksen. Serieromaner. Pris kr 69.

Se flere bøker fra Synnøve Eriksen. "Fioler er blå" av James Patterson - Se omtaler, sitater og terningkast. Se hva andre mener om denne boka, og. Blå fioler (Heftet) av forfatter Synnøve Eriksen. Serieromaner. Pris kr 61 (spar kr 8). Se flere bøker fra Synnøve Eriksen. Roser er røde, fioler er blå, druer er søte og du er likeså. ROSER er røde fioler er blå jeg har en bror som ingen kan få. roser er røde fioler er blå jeg har en søster som ingen kan få. Fioler har antiseptiske, betenneshemmende og lokalbedøvende egenskaper, og har lenge vært bruk i hudpleiemidler og som kompresser på opphovninger.